

GENERAAL MARTIN MIGUEL DE GÜEMES

Martín Miguel Juan de Mata Güemes, geboren in Salta op 8 februari 1875, behoorde tot een nobele en welgestelde familie. Zijn eerste opleiding genoot hij in zijn geboortestad, waarbij hij formele educatie afwisselde met het leren van werkzaamheden op de landgoeden van de familie. Toen hij 14 jaar oud was, ging hij het leger in als cadet bij de Infanterie van het Vaste Regiment, hetgeen de start was van een briljante militaire carrière.

In 1805 werd hij overgeplaatst naar Buenos Aires, waar hij het land verdedigde tijdens de Engelse invasie, waarvoor hij werd beloond en gepromoveerd.

In 1810, toen de eerste regering werd gevormd, richtte hij het "Escuadron Gaucho" op, waarmee hij de communicatie van de tegenstanders van het nieuwe regime wist te voorkomen. Op 7 november versloeg hij de royalisten in Suipacha (nu Bolivia).

In 1814 gaf Generaal Jose de San Martín hem het bevel over de Avanzada del Río Pasaje (tegenwoordig Juramento (Eed) genoemd omdat Belgrano hen trouw liet zweren aan het Huis van het Jaar XIII; men beschouwt dit als het moment waarop de blauw-wit-blauwe vlag, het vaderlandssymbool, is ontstaan). Jujuy en Salta waren bezet door de royalisten en werden door de troepen van Güemes gedwongen zich uit de voeten te maken.

Het daaropvolgende jaar versloeg hij het sterke invasie-leger onder het bevel van Joaquin de la Pezuela in Puesto de Marquis, waarna het volk en het Cabildo hem benoemden als gouverneur van de provincie van Salta (bestaande uit Salta, Jujuy, Tarija en Oran).

In juni 1816 gaf de directeur van het Hooggerechtshof, Juan Martín de Pueyrredón, hem het bevel over "**de verdediging van de Verenigde Provinciën**". Op dat moment begonnen zijn troepen te dienen als de militaire dienst van het vaderland, die krachtige invasies onder het commando van prominente leiders wist tegen te houden. Enkele voorbeelden: Maarschalk Jose de la Serna, die als bevelvoerder van 5.500 oorlogsveteranen Buenos Aires wilde veroveren; Pedro de Olañeta, en Generaal Juan Orozco Ramirez die in juni 1820 met 6.500 man oprukte.

Güemes wist te voorkomen dat de legers onder het bevel van Spanje door Salta konden komen om Buenos Aires te bereiken met als doel het veroveren van het meesterschap van de voormalige Virreynato van Rio de la Plata.

Voor zijn uitstekende prestaties benoemde San Martín Güemes tot Generaal in bevel van het Leger van de Observatie en gaf hem de taak om hem bij te staan bij de bevrijding van Peru. Güemes legde belastingen op die leidden tot oppositie en ontevredenheid bij de rijken, hetgeen de economie van de provincia verarmde onder zijn bewind.

Dat verzet, samen met het externe verzet, hielp mee aan het verraad dat leidde tot zijn de dood.

Op 7 juni 1821 werd Güemes het slachtoffer van een hinderlaag van de royalisten en raakte gewond. Hij stierf tien dagen later onder een boom in Cañada de la Horqueta op de leeftijd van 36 jaar. Hij is de enige Argentijnse generaal die gestorven is tijdens een externe oorlog.

Zijn stoffelijk overschot rust in het Pantheon van de Glorie van het Noorden, in de Kathedraal Basiliek van Salta. Zijn idealen van vrijheid, zijn minachting voor materialisme, zijn liefde voor het vaderland en zijn niet aflatende dapperheid zijn de motor voor degenen die hem in hun hart met zich meedragen, en elke keer dat zij zijn naam uitspreken eren zij hem met veel emotie om hem te herinneren. Omdat Güemes nog steeds rijdt op zijn paard, zijn landgenoten begeleidend.

Autora: Prof. María Cristina Fernández, Buenos Aires, Argentina
Traducción: ROBERT VAN HERPEN.